

Християнството взема като изходна точка на своята етиката факта за нравствената оценка. При това човешките сремежи и постъпки се оценяват не само от хората, но и от Бога в едно близко или отдалечно време като върховен съдник и законодател. Тя се оръща на учение за човешкия дълг и грях.

И това е човешка етика!

Новото време си скърпи от двете нова с гръцки корени, а християнско съдържание. Нейният етикет не е гръцкото висше благо на личността, а това на обществото. Нейният копнеж не е християнския небесен рай, а тоя на земята.

Царството божие на земята влече новото време. От тук и разните учения за равенство и братство на земята между всички народи.

И това е човешка етика!

Етиката се обуславя от мирозрението на хората. Нашето мирозрение, читателя вече узна и, вярваме, се досеща и за етиката ни. Тя не е и не може да бъде ни волска ни конска, ни свинска . . . ни човешка, защото природата не е създадена и не съществува за доброто и злото на никоя твар. В етичната оценка не се приемат сърдцата на създанията. Тук има право на отсъдник само великият творец на още по-великата вселена. Само той може да отсъди: — кое е добро и кое е зло. Гърците и християните, па и новото време определиха това от гледна точка на своето схващане смисъла на живота. Ние ще направим същото. Това ни се налага от обстоятелството да останем верни на своето гледище — на своята права вяра. А тя беше: — смисъл на живота е сетното земно съвършенство — Чистата Свръхчовечна красота. Тя ще се постигне с борба, а не с любов. Борба за вечността на рода, борба за овладяване земята с нейните блага все за тази родна вечност — ето пътя по който се движи нашата виша етика на земния живот. Като тръгнем по този път, ще настигнем земния свят от растения и животни в най-различни положения на покой и действия. Като поставим тях под оценката на нашето разбиране смисъла на живота, ще намерим, че добро е всичко онова, което подпомага движението на родовете към вечността, всичко, което подпомага постигането на сетното земно съвършенство и поставяне мощна родова шарка върху величествената статуя на Чистата Свръхвечна Красота.

Обртно: покоят и действията, които затрудняват движението на родовете към последната вечност и пречат за постигане смисъла на живота — са зли. Но кой може да усети тая пречка? Един път ще я сети сам твореца, като за-